

Punt 10

Interpellatie n.a.v. de Limburgse Staten-Generaal voor het onderwijs (Rik Beckers, VLAAMS BELANG)

Mondelinge vraag van Bianca Maas (N-VA) over de financiering van de projecten voorgesteld op de Staten-Generaal van het Limburgse onderwijs

- *De interpellatie van Rik Beckers en de mondelinge vraag van Bianca Maas worden gelijktijdig behandeld.*

De voorzitter:

Mijnheer Beckers, u hebt een interpellatie over de Staten-Generaal. Er is ook een mondelinge vraag over. Mevrouw Maas zal inpikken op de interpellatie. Dat kan. Op die manier brengen we het dan tot één onderwerp, gedeputeerde.

De heer Rik Beckers:

Voorzitter, collega's, op maandag 12 december 2016 was ik een van de vele honderden hoopvolle aanwezigen op de Limburgse Staten-Generaal voor het onderwijs.

Na een inleiding van gedeputeerde Peuskens, waarin nog eens duidelijk het probleem geschetst werd, maakte ook de gouverneur een scherpe analyse. Er volgde een panelgesprek, een interessante getuigenis uit de praktijk door Philip Geuns van Servilux, waarna minister Crevits met een optimistische toespraak de Staten-Generaal afsloot. Daarna werd de engagementsverklaring ondertekend.

Zoals gezegd in de titel van deze interpellatie, miste ik iets: er werden geen concrete plannen ontplooid die het onderwijsniveau in Limburg op korte of halflange termijn kunnen opkrikken tot het niveau van de andere provincies. Er worden geen concrete bestedingsdoeleinden opgelijst voor de 5 miljoen euro die vrijkomen door de esthetische omkadering van de Spartacus-sneltram te heroriënteren.

Mag ik even de vergelijking maken met de situatie in de Brusselse rand, waar dit jaar een veel geringer bedrag, 200 000 euro, vrijgemaakt wordt om het Nederlands als verbindende voertaal te versterken. De doelstellingen om de taalachterstand te verminderen zijn welomschreven. Ik haal ze aan: de uitbouw van een aantal taalknooppunten in bibliotheken; een scholenproject dat anderstalige ouders –het gaat niet over de Franstaligen maar over anderstaligen- het Nederlands bijbrengt in samen-lezenprojecten; een vrijetijdsfestival voor anderstalige kinderen tussen 3 en 14; Ring TV versterkt het onthaalbeleid door het welkomstpakket voor nieuwkomers uit te breiden met een voorstelling van de Vlaamse cultuur en ten slotte, vzw On/Off Stage gaat laagdrempelige muzikale workshops organiseren voor anderstalige kinderen. Het bedrag dat voor het onderwijs in Limburg wordt vrijgemaakt is 25 maal groter maar ik mis, zoals gezegd, concrete bestemmingen.

Ik wil eindigen met de woorden die Liliana Casagrande in De Kern in Het Belang van Limburg schreef onder de titel "Mager beestje", weliswaar enkele dagen voor de Staten-Generaal.

Van een echt plan is dus geen sprake. Onderwijsgedeputeerde Peuskens spreekt zelf wijselijk ook niet van een plan. Hij heeft het in de uitnodiging over uitdagingen en mogelijke actiemodellen. Een actiemodel, geen idee wat dat woord precies betekent. Het doet me eerder denken aan een auto met korting. Hij heeft wel een communicatiebureau ingehuurd om alles wat in de werkgroepen is gezegd in tien punten te gieten. De meeste van die punten liggen voor de hand, al is de uitleg meestal zeer vaag. Die tien punten hadden ze net zo goed twee jaar geleden al kunnen oplijsten.

Ik kijk uit naar het antwoord van de gedeputeerde. Ik ben ook benieuwd naar het standpunt van de andere fracties.

De voorzitter:

Mijnheer Beckers, gaat u ermee akkoord dat mevrouw Maas nu al inpikt of wil u eerst het antwoord?

De heer Rik Beckers:

Geen probleem.

Mevrouw Bianca Maas:

Dank u, voorzitter.

Gedeputeerde, de langverwachte Staten-Generaal over het Limburgse onderwijs heeft plaatsgevonden. Er worden extra middelen in het Limburgs onderwijs geïnjecteerd. Dat is een positieve en moedige keuze vanuit het Directieteam van LSM. Een goede stap wordt vooruitgezet.

Over de manier waarop deze Staten-Generaal werd georganiseerd, zijn veel woorden te zeggen. Laat ik gewoon een greep van de reacties meegeven die ik hoorde vanuit het aanwezige werkveld, de directies en leerkrachten, maar ook degenen die betrokken waren bij de voorbereidende werkgroepen: "Is dit alles; wat een gemiste kans; waar blijft de uitwerking; dit was gewoon een politieke show". Dit zijn effectieve reacties, gedeputeerde, van mensen die het zullen moeten gaan doen. Maar laten we zelf positief blijven en het opnemen voor onze Limburgse jongeren. Er zijn inderdaad uitdagingen die aangepakt moeten worden.

In de bundel die ik daar mocht ontvangen, vond ik 10 uitdagingen terug die alle jongeren meer kansen zouden moeten geven. Zo wordt althans aangekondigd in de promotiefolder. Vanuit LSM krijgt u 5 miljoen euro toe te kennen. Die legt wel een grote verantwoordelijkheid op uw schouders, gedeputeerde. Net zoals collega Beckers ben ik benieuwd naar de toewijzing van deze middelen.

Maar ik zou nog verder willen uitdiepen, want er zijn al projecten opgestart en lopende die al gelinkt zijn aan specifieke problemen binnen ons Limburgs onderwijs.

Daarom mijn vraag. Kan u me een duidelijke oplistijng geven van de reeds opgestarte concrete projecten die gelinkt zijn aan de specifieke problematieken van het Limburgs onderwijs? Kan u bij elk concreet project aangeven hoeveel middelen er begroot zijn of begroot werden? Kan u duidelijkheid geven bij elk begroot bedrag of dat afkomstig is van de extra stimulus vanuit LSM of vanuit de provinciale werkingsmiddelen?

Op de Staten-Generaal zelf werd gesproken over drie clusters: de cluster talentontwikkeling van kinderen en jongeren vanuit een waarderende aanpak; de cluster een omgeving creëren voor talentontwikkeling en de cluster kansen voor talentontplooiing. Binnen deze clusters worden er tien uitdagingen benoemd in de folder van de Staten-Generaal over ons Limburgs onderwijs. Kan u voor elke uitdaging aangeven hoeveel budget er voorzien werd om concrete acties op het veld uit te rollen en of deze middelen dan ook vanuit de stimulus komen van LSM of vanuit de provinciale middelen?

Zoals de heer Beckers ook al heeft aangegeven: welke concrete acties zijn er uitgewerkt? Indien er al een uitwerking is, zou ik graag weten wat de stand van zaken is. Kan u mij die eventueel bezorgen?

Dan nog even over het engagement van de Staten-Generaal om alle jongeren meer kansen te geven. Een globale blik op de rapportering van de Pisa-testen toont ons aan dat er hard ingezet moet worden op taalontwikkeling, zowel thuis als op school. Eveneens blijkt uit de Pisa-testen dat onze toppresterders erg duidelijk minder top presteren dan in het verleden en dit vooral voor wiskunde. Misschien is er binnen het toegekende budget nog ruimte om ook een flankerend beleid te voeren voor deze toppresterders. Ook dit is kansen geven aan jongeren.

Dan nog een totaal ander gegeven. Op zondag 18 december verscheen er in De Zondag een publiciteitsruimte die u hebt gekocht en een bericht dat u hebt laten opmaken door een reclamebureau. Kan u misschien meer duidelijkheid geven over hoeveel dat gekost heeft?

Om het verder over kosten te hebben. De voorbereiding en de uitvoering van de Staten-Generaal moet toch een bom geld gekost hebben. Kan u een gedetailleerde beschrijving geven van alle gemaakte kosten hiervoor en aangeven vanuit welke middelen deze kosten betaald worden? Ik denk bijvoorbeeld aan de huur van de zaal, receptie, communicatiekosten, de 45 000 euro van het bureau Connex, maar waarschijnlijk ook nog andere kosten, zoals bijvoorbeeld vergoeding voor mevrouw Francesca Vanthielen, enz.

Graag wacht ik op uw antwoord.

De voorzitter:

Er zitten natuurlijk een aantal heel concrete vragen tussen die niet in uw ingediende mondelinge vraag stonden. Daar mag u ook geen onmiddellijk antwoord op verwachten, denk ik.

De heer Jean-Paul Peuskens:

Mijnheer Beckers, ik ga starten met u. Uw vraag was als eerste binnen. Ik ga de chronologie aanhouden.

U vraagt mij in uw schrijven of ik tevreden ben van het resultaat van de Staten-Generaal. Ik vond de Staten-Generaal om verschillende redenen goed.

Ten eerste was ik het eens met de minister van Onderwijs, mevrouw Crevits, die in de Staten-Generaal een belangrijk ijkpunt zag. U hebt haar dat ook horen verklaren in de verschillende media. De uitdagingen die werden voorgesteld, werden door eenieder onderschreven en niet zomaar onder de mat geveegd. Anderzijds werd er terecht ook gewezen op een aantal belangrijke stappen die het onderwijs de voorbije jaren al gerealiseerd heeft.

Ten tweede vond ik dat er van de vergadering een sterke dynamiek en gevoel van verbondenheid uitging. Ook dat is belangrijk binnen het onderwijs. Om in de toekomst nog betere resultaten te boeken is het belangrijk dat we de krachten en middelen bundelen, niet alleen op korte termijn maar zeker ook op langere termijn.

Ten derde vond ik het mooi dat er zoveel mensen waren en dat vooral die mensen niet alleen uit het onderwijs zelf kwamen, maar ook uit alle andere sectoren.

U schrijft dat we het Limburgs onderwijsniveau moeten opkrikken tot op het niveau van de andere provincies in Vlaanderen. Ik heb u daar kunnen begroeten. Dank ook voor uw aanwezigheid. Dan moet u toch ook de ministers zelf hebben horen zeggen dat het Limburgs onderwijs globaal gezien zeer nauw aansluit bij de Vlaamse gemiddelden voor de meeste onderwijsindicatoren, hetgeen eigenlijk ook al naar vorkwam uit de diepteanalyse gemaakt door de gouverneur. Eigenlijk zijn de verschillen tussen Limburg en de overige provincies merkkelijk minder groot dan sommige mensen voordat de Staten-Generaal plaatsvond al durfden schrijven in hun krant en/of in andere interviews. Daar neem ik afstand van. Wij wisten dat. Dat is daar, daar ben ik best wel blij mee, nogmaals bevestigd door de minister van Onderwijs zelf. Uiteindelijk is zij finaal verantwoordelijk voor het onderwijsbeleid in Vlaanderen en niet wij als provincie Limburg. Ik zou dat toch nog graag eens willen benadrukken. Wij mogen onder bepaalde voorwaarden flankerend onderwijsbeleid voeren, ik herhaal onder bepaalde voorwaarden, die geschetst worden door Vlaanderen. Ik denk dat we dat met de 3 miljoen euro SALK-middelen die wij in 2014 ter beschikking kregen op een voorbeeldige manier gedaan hebben.

Wat ook heel duidelijk is, is de link tussen achterstand inzake onderwijs aan de ene kant en taal en de socio-economische samenstelling van de bevolking aan de andere kant. Het beste plan van aanpak lijkt me dan ook om, één, de inspanningen die nu reeds gebeuren in het onderwijs nog te verdiepen; twee, niet alleen naar de verantwoordelijkheid van het onderwijs te kijken maar ook de politieke en socio-economische actoren te betrekken en te responsabiliseren; en drie, ik herhaal –ik heb dat vorige maand tijdens de novemberzittingen gezegd- de beschikbare middelen bij voorkeur niet te versnipperen maar de krachten te bundelen. Dat zijn drie belangrijke elementen die in de Staten-Generaal centraal stonden en die als je dat zo wil noemen, een sterk plan van aanpak vormen.

Dus, ben ik tevreden met dat startpunt? Ik wil benadrukken dat ik dat zo zie. Er werd door bijna 100 mensen, mijnheer Beckers, in vijf werkgroepen het voorbije jaar hard samengewerkt. Bij momenten werd er ook hard gediscussieerd, van gedachten gewisseld, om te komen tot uitdagingen gedragen over de onderwijsnetten heen in Limburg. Ik denk dat daar goed gewerkt is.

Wij gaan heel snel –het is nu eindejaar voor iedereen, ook voor de mensen in het onderwijs-, in eerste gedeelte van januari met dat Limburgs Onderwijsplatform terug aan tafel en komen tot concrete plannen. De start was 12 december, Staten-Generaal. We zijn vandaag tien dagen verder. Gun het ook de tijd waar het recht op heeft.

In ieder geval ben ik tevreden met dat moment. Zo zie ik de Staten-Generaal. Ik hecht eraan u te bedanken voor uw aanwezigheid.

Mevrouw Maas, ik zeg dat niet graag, maar als ik u hoor zeggen dat het artikel in De Zondag een betaald artikel is, dan kletst u op een fenomenale manier uit uw nek. Dat is ongepast. In deze raad horen we op een constructieve manier met elkaar van gedachten te wisselen. Dat is een interview zoals er andere interviews zijn. Dat werd door de provincie Limburg niet betaald. Onzin. Doe dit soort van uitspraken niet zonder ze gecheckt te hebben.

Ik zou u nog eens het volgende willen benadrukken. U was ook daar, u zat op de derde rij. Maar u hebt waarschijnlijk links een oorprobleem en rechts bent u doof. U hebt werkelijk waar dingen gemist die anderen hebben meegekregen. Ik zou heel graag willen weten wie die onderwijsmensen zijn. Ik ga heel graag aan tafel zitten met die mensen die mistevreden zijn over dat moment van Staten-Generaal. Ik sta daar werkelijk waar voor open, ook ongetwijfeld de gouverneur van de provincie Limburg.

Ik zou nogmaals willen benadrukken dat dat Limburgs onderwijsplatform samengesteld is uit gemandateerde vertegenwoordigers van alle netten. Mijnheer Verbrugge, daarin zit een vertegenwoordiger van de Universiteit van Limburg, een vertegenwoordiger van de twee Limburgse hogescholen, vertegenwoordigers –gemandateerd uit hun netten, voorgedragen door- van alle netten secundair onderwijs. Als er al problemen zouden zijn in de zin van dat bepaalde informatie te weinig doorstroming kent die het nodig heeft, dan kan ik dat alleen maar samen met die mensen betreuren die dat betreuren. Alleen treft mij daarin zelf niet onmiddellijk schuld.

Ik hoor u zeggen –dat is voor een stuk de boel overroepen- “er rust op uw schouders een grote verantwoordelijkheid want u beschikt van het ene moment op het andere over vijf miljoen euro”. Ik heb ook daar ten aanzien van iedereen gezegd dat die middelen bij LSM blijven. Die middelen blijven bij LSM. Geïnteresseerden, ik hoop dat er dat veel zullen zijn –onderwijsinstellingen, gemeenten, OCMW's-, initiatiefnemers die projecten willen indienen, moeten die, zoals dat bij andere projecten ook geldt, indienen rechtstreeks bij LSM. In het Directiecomité van LSM –ik pleit voor een groot platform, een gedragen platform om

dat onderwijs in Limburg te versterken- zit één van uw politieke kopmannen binnen Limburg, namelijk de voorzitter van het Vlaams Parlement Jan Peumans, die daarin mee verantwoordelijkheid draagt; uiteraard niet alleen mijnheer Peumans. Namens de deputatie zitten daarin Frank Smeets, Ludwig Vandenhove en Igor Philtjens, aangevuld met één N-VA-er –blij dat u dat bevestigt, want wij maken samen deel uit van de Raad van Bestuur van LSM maar niet van het Directiecomité- mijnheer Peumans. Het zal dat Directiecomité zijn, dat keuzes zal moeten maken.

Dat Directiecomité heeft eind vorig jaar beslist de heroriëntering van middelen te doen van de halte-infrastructuur van Spartacus, waarvoor 5 miljoen euro voorzien was, naar onderwijs. Dat is gebeurd. Dan hebben we samen met het Directiecomité de afspraak gemaakt dat we uiteraard de Staten-Generaal zouden afwachten. Die heeft plaatsgevonden. En op 16 januari –mevrouw Maas, u had dat perfect kunnen vragen bij uw goede vriend Jan Peumans- vindt er opnieuw een Directiecomité plaats van LSM. Daar zal een stukje een kader gecreëerd worden op basis van die tien uitdagingen aangereikt door die bijna 100 mensen, aangereikt door die vijf werkgroepvoorzitters met een prioriteitenlijst, waarop dat Directiecomité zich zal baseren om toewijzingen te doen.

Ik heb me vandaag nog de moeite gedaan om Frank Bohnen te contacteren om te vragen of die werkwijze ook hier dezelfde is dan dat die gehanteerd wordt bij de andere dossiers. Dat werd mij volmondig bevestigd. Dat is de werkwijze.

Rust die last waar u van spreekt, alleen op mijn schouders? Neen. Ik zie dat op die manier niet. Als de Staten-Generaal al iets bewezen heeft dan is het wel het feit dat we met 550 mensen die engagementsverklaring ondertekend hebben en gezegd hebben dat onderwijs niet alleen het probleem is van de mensen van het onderwijs zelf, maar het probleem van de maatschappij. Nu knikt u bevestigend, maar dat bleek niet uit uw inleiding. Ik ben blij dat u bevestigend knikt, maar dat bleek echt niet uit uw inleiding.

Ik ben blij met het feit dat 550 mensen, gelukkig niet alleen uit het onderwijs, dat engagement ondertekend hebben, ook de voorzitter van het Vlaams Parlement waarvoor ik hem trouwens dankbaarheid betuig. Zeer correcte attitude, zeer correcte houding.

U verlegt altijd het onderwijsprobleem tot een probleem van mij. Dat is zeer onfatsoenlijk. Eén, wij staan uitsluitend en alleen in voor het onderwijsflankerend beleid en niet voor het harde onderwijsbeleid. Twee, het is een probleem van ons allemaal. Als ik net hier, heel toevallig, het persbericht zie van de stad Genk naar aanleiding van de Staten-Generaal, dan ben ik blij te lezen dat men de Staten-Generaal een knap initiatief vond omdat we tenminste gemobiliseerd hebben, dat we mensen hebben samengebracht, mensen hebben overtuigd van het feit dat we alleen samen het verschil kunnen maken.

Ben ik tevreden over de Staten-Generaal? Ja. We gaan heel snel, in het eerste gedeelte van januari, terug aan tafel met de leden van het Limburgs Onderwijsplatform. Op 16 januari zal het Directiecomité concreet de prioriteiten uitschrijven, zich baserend op de uitdagingen die hen aangereikt worden via dat platform. Ik heb er het volste vertrouwen in dat we heel snel middelen te kort gaan hebben.

Ik zou het nog eens willen benadrukken. Die vijf miljoen euro die LSM ter beschikking stelt, -ik kijk in uw richting, collega Smeets- gaan we niet in één jaar uitbesteden. Het is de intentie van het Directiecomité van LSM om die te spreiden over vier jaar. Dat betekent concreet dat we terug 1 250 000 euro ter beschikking gaan krijgen. We moeten die op een zeer verstandige manier inzetten, op een kwaliteitsvolle manier, maar vooral op een manier dat we ze structureel kunnen verankeren, verduurzamen in het Limburgs onderwijs. Dan moet je niet pleiten voor versnippering.

Ik dank u.

De heer Rik Beckers:

Dank u, voorzitter.

Ik ben blij te horen dat er half januari een vervolg komt. U kan ervan op aan dat collega Maas en ik dat zeker zullen opvolgen. Alleen moet ik toch zeggen dat ik het een beetje laat vind. Dit had bijvoorbeeld al kunnen gebeuren door die redelijk goed betaalde communicatiegroep die het toen heeft opgevolgd.

Het grote probleem is natuurlijk de taalachterstand. Het is iets waar ik, laten we zeggen, bijna elke week opnieuw mee geconfronteerd word. Mijn oudste kleindochtertje zit in het tweede studiejaar. Deze opa gaat af en toe helpen. Dictee: het kindje moet eerst vier zinnen lezen en daarna schrijft ze die over. Daarna moet ze ze lezen, overschrijven zonder nog naar het origineel te kijken en dan moet opa dicteren. In haar klas zitten kinderen uit India, Albanië, Pakistan, verschillende Afrikaanse landen, Tunesië en dergelijke. Ik vraag mij af: hoe doen die ouders dat? Die spreken zelf geen Nederlands. Ik wil niet klagen over het feit dat de ouders en grootouders worden ingeschakeld. Die taalachterstand is een steeds terugkerend probleem. Vandaar dat dat de kern is die moet aangepakt worden.

Ik vrees, het is nu niet direct het onderwerp, het volgende. Ik merk dat in de klas gewacht wordt op het laatste kind. Eigenlijk, in zekere zin, zijn onze eigen kinderen en kleinkinderen ook een beetje het slachtoffer van de taalachterstand van die andere kinderen. Dit even terzijde.

Ik kijk uit naar wat er in januari gaat gebeuren. U kan ervan op aan dat wij dat opvolgen.

Mevrouw Bianca Maas:

Gedeputeerde, ik vind dat u alles nogal persoonlijk opvat. Ik vind uw reactie naar mij toe niet echt gepast. Wij willen alleen maar constructief meedenken en die reacties vind ik hier niet juist geplaatst.

Ik heb nog een laatste opmerking voor u. Beleid voeren in flankerend onderwijs wil ook zeggen dat u kan afoetsen op welke manier u raakvlakken kan vinden met de beleidsplannen van de verschillende scholen. Dat was een concrete verwachting die niet alleen ik, maar ook de vele scholen hadden over de Staten-Generaal van het Limburgs onderwijs. Zoals u zelf al aangaf, scholen en leerkrachten kunnen en moeten niet alle problemen van de maatschappij oplossen. Het is een gedeelde verantwoordelijkheid. Vertrouwen geven aan de autonomie van de scholen, maar ook een oproep doen voor de verantwoordelijkheid van de ouders en de lokale besturen om actief een rol te spelen in de aanpak ervan. Dit blijft erg belangrijk.

Gedeputeerde, zorg ervoor dat onze Limburgse jongeren echt krijgen waar ze nood aan hebben.

De voorzitter:

Mijnheer De Meester, u wou nog inpikken?

De heer Wim De Meester:

Ik zou aan mevrouw Vossius willen vragen om bij de les te blijven. Het stoort.

Voorzitter, dank u voor het woord. Mijnheer Peuskens, onder ons, die anderen horen dat toch niet, ik vind het ook ongepast dat u persoonlijk wordt tegen mevrouw Bianca Maas. Ik heb de indruk dat ze wel goed hoort. Dat even terzijde.

Wat mij interesseert is het volgende. Die vijf miljoen van LSM. We weten allemaal, de gouverneur heeft er een handje van weg om pluimen van een ander op zijn hoed te steken. Ik heb gisteren op de Raad van Bestuur van LSM, u was zelf niet aanwezig, gevraagd naar die vijf miljoen van Spartacus. Ik vond die niet meer in de boeken. Er werd mij een hele uitleg gegeven door de voorzitter. Ik volg die uitleg. Maar ik heb ook gevraagd, schriftelijk, via mail wat er eigenlijk met die vijf miljoen voor onderwijs gaat gebeuren. Daar hebben ze mij moeten zeggen dat ze dat niet konden geven. Dat is nog niet beschikbaar. Dan kom ik terug op uw gezegde van daarnet: "Gun het tijd".

Ik neem een krantenartikel van 2 oktober 2015 in Het Belang van Limburg. Ik verwijs naar een vraag van Johan Danen van Groen in het Vlaams Parlement aan minister Crevits: "Eerder dit jaar heeft de minister aan de gouverneur gevraagd om een diepte-analyse te maken van het onderwijs in Limburg". Vervolgens wordt er gezegd: "Waarom is er al niet eerder een actieplan uitgewerkt?". Je hebt meer dan elf maanden tijd gehad om een actieplan naar voor te brengen. De gouverneur gaat wel in Het Belang van Limburg zeggen: "Kijk eens hoe fantastisch ik ben, vijf miljoen ineens van Spartacus naar onderwijs". Er is geen plan, mijnheer Peuskens. Ik vind het droevig dat er eigenlijk zo'n spelletjes worden gespeeld met dat belastinggeld.

De heer Jean-Paul Peuskens:

Dat laatste is zeer kinderachtig, mijnheer De Meester. U weet perfect dat de provincie Limburg in 2014 drie miljoen euro heeft vrijgemaakt voor flankerend onderwijsbeleid. U weet perfect dat we anderhalf miljoen euro hebben vrijgemaakt om in te zetten op een nauwere en betere afstemming tussen de arbeidsmarkt en het onderwijs. U weet perfect dat we één miljoen euro hebben vrijgemaakt om in te zetten op de bestrijding van kansarmoede en het feit dat er in het onderwijs al lang geen gelijke onderwijskansen meer zijn voor iedereen. U weet dat wij als enige provincie in heel Vlaanderen 500 000 euro hebben vrijgemaakt om in te zetten op projecten tegen taalachterstand.

Drie miljoen euro, ik daag u uit. Bevraag u bij de andere Vlaamse provincies en kijk eens welke middelen die provincies vrijmaken voor het versterken van het onderwijs in hun provincie. Wel, u gaat van een kale kermis thuishouden. Ik voorspel u dat hier. Het is niet netjes wat u doet.

Er is door alle mensen in het onderwijs heel hard gewerkt in het bestrijden van armoede. Projecten zijn ondersteund. Zelfs de mensen van Voka, VKW en Unizo hebben ons daarin, waar we een stukje hun verdediging nodig hebben, verdedigd.

Dus zeggen dat we tijd verloren hebben, dat is onzin, dat is niet correct, dat is niet rechtvaardig.

U bent een heel actief provincieraadslid. Jaar na jaar brengen we hier de budgetten. Over onderwijs wordt er hier zeer flink gediscussieerd, op een constructieve manier weliswaar. Limburg maakt ten aanzien van de andere provincies flink het verschil als het gaat over budgetten vrijmaken om het onderwijs te versterken. Een groot verschil als je dat gaat vergelijken met de andere provincies. Er zijn provincies die maar één ambtenaar hebben voor flankerend onderwijsbeleid. Drie provincies hebben er twee. Wij werken met zeven mensen ten voordele van het Limburgs onderwijs. Dit soort van opmerkingen is niet rechtvaardig naar de mensen toe die zich daar wel verdienstelijk in maken. Daar wil ik u voor behoeden.

Er is op dit ogenblik een draagvlak gecreëerd om over de netten heen met elkaar samen te werken. Als je dit soort van vergaderingen organiseert, kan ik er geen 550 gaan halen en verplichten om zich te bewegen naar Herckenrode. Dit is een krachtig signaal. Hier de indruk wekken dat wij geen initiatief nemen, is niet netjes. U was één van de eersten toen ik zei dat wij onderwijsflankerend beleid moeten doen en niet het harde onderwijsbeleid. Wij kunnen dat niet, we hebben daar de middelen niet voor. Ik vind het dan vreselijk dat u dit zegt. Welk engagement heeft de minister daar gedaan? Volgende week of de week nadien bespreken wij de budgetten in het Vlaams Parlement. Dat is voor een stuk verantwoordelijkheid van de Vlaamse overheid, niet van de Limburgse overheid. Daar hoor ik u hier geen opmerking over maken.

Op vier jaar tijd reserveert Limburg 8 miljoen euro bijkomend om te investeren in onderwijs: 3 miljoen SALK en nu 5 miljoen. Dat is zeer veel geld. Andere provincies doen dat niet.

Geef het tijd. Wij zijn niet bij de pakken blijven zitten. Wij nemen initiatief.

Nu kom ik bij u, mijnheer Beckers. Waar u gelijk in hebt: "... een steeds terugkerend probleem". Ik hoor u dat benadrukken. De collega's hier zeggen: "Dat klopt volledig". Ik kan dat ook niet tegenspreken. Ik vind het jammer dat de gouverneur nu weg is. Ik heb hem ooit naar aanleiding van een redevoering horen zeggen: "... 25 jaar geleden zei mijn voorganger dat we in Limburg moesten investeren in het wegwerken van taalachterstand". 15 jaar geleden zei toenmalig gouverneur mevrouw Hilde Houben-Bertrand: "We zullen moeten investeren in taal. Belangrijk. Daar hangen studiekansen, diploma's, daar hangt de toekomst op de arbeidsmarkt van af". Deze gouverneur zegt hetzelfde. Ik doe de voorspelling, mijnheer Beckers –u gaat mijn mening delen- als er na deze gouverneur nog ene zou komen –ik ben er niet zo zeker van-, dan ben ik ervan overtuigd dat hij hetzelfde gaat zeggen. Wij zullen moeten blijven investeren in onderwijs en ook in taal. Het taalprobleem –de minister heeft dat ook benadrukt tijdens de Staten-Generaal- is al lang geen probleem meer van de allochtone gemeenschap alleen. U hebt dat, denk ik, in één van uw commentaren naar aanleiding van de novemberzittingen zelf ook gezegd. Ook de autochtone jongeren hebben steeds vaker een taalprobleem, lijden ook aan taalachterstand. Die problemen wegwerken? Dat los je niet op met 5 miljoen euro. Daar ben ik pertinent zeker van. Binnen vijf, tien of vijftien jaar zal de overheid, indien die dan nog bestaat, daar moeten blijven op inzetten. Ik ben er pertinent zeker van. Ik onderschrijf het feit dat u dat zegt.

Ik kom bij mevrouw Maas: "Ik hoop dat u raakvlakken kan zoeken met de beleidsplannen van de verschillende scholen". Dat gaat me nooit lukken. Als ik al raakvlakken kan vinden, daar lukken we wel in, met de beleidsplannen over de netten heen, dan geloof ik daar rotsvast in. Langs de andere kant hebben we heden ten dage zoveel lokale scholen in een autonomie die ongezien is. Beleidsplannen van verschillende scholen, zelfs behorend tot één net, durven al eens verschillen van mekaar. Zeggen: zoek raakvlakken ... ,geef die opdracht aan Jan Peumans mee. Ik hoop dat Jan erin slaagt. Ik ga hem daar zwaar in steunen, maar geef hem die opdracht. Hier zal ook hij niet in lukken. Wij moeten over de netten heen met mekaar samenwerken. Ik herhaal, mevrouw Maas, we zullen middelen en krachten moeten bundelen, vooral niet versnipperen want dat is een slechte zaak.

De heer Wim De Meester:

Ik wil afsluiten, voorzitter. Mijnheer Peuskens wordt persoonlijk. Dat is een tactiek die in uw partij meer voorkomt. Direct persoonlijk worden om iemand in de hoek te duwen.

De heer Jean-Paul Peuskens:

Mijnheer De Meester, waar heb ik u nu persoonlijk geviseerd?

De heer Wim De Meester:

U hebt mijn tussenkomst kinderachtig genoemd.

De voorzitter:

Laat ons proberen op een correcte manier met mekaar te discussiëren.

De heer Wim De Meester:

U hebt mevrouw Maas een dove genoemd.

U zegt terecht dat de gouverneur weg is. Ik heb de indruk dat de gouverneur niet geïnteresseerd is want hij is weg.

De heer Jean-Paul Peuskens:

Hij zal waarschijnlijk een andere vergadering hebben.

De voorzitter:

Hij heeft aangekondigd dat hij om zes uur moest vertrekken.

De heer Wim De Meester:

Met woorden kom je niet ver om voor Limburg iets te doen.

Om af te sluiten zou ik u toch wat raad willen geven. Ik volg mijnheer Slangen niet altijd. Het is een ervaringsdeskundige. Ik zou eens met die man gaan praten als ik u was. Hij schrijft in Het Belang van Limburg: "Inspanningen in Noord-Ierland laten zien dat kansarme kinderen het op school net zo goed kunnen doen als kinderen uit rijke milieus". Dat klopt. Die inspanningen moeten gebeuren. Dat wil ik in een plan zien. U zegt op een bepaald moment "We werken hard"; maar er is nog altijd geen plan.

De heer Jean-Paul Peuskens:

Diezelfde mijnheer Slangen zegt ook, en dat vergeet u te benadrukken, dat we middelen niet moeten versnipperen. Deelt u mijn mening? Ik heb het artikel toevallig gelezen.

De voorzitter:

Collega's, het debat zal zeker nog worden voorgezet. Mijnheer Driesen vroeg het woord.

De heer Jos Driesen:

Gedeputeerde, collega's. Ik wil even als verzachtende omstandigheid voor gedeputeerde Peuskens inroepen dat er een griepvirus rondwaart bij de deputatie. Misschien moeten we dat ook maar op die rekening schrijven.

In tegenstelling met wat door sommigen hier gezegd is, was ik bijzonder gecharmeerd door de rede van de gouverneur. Ik vond dat die daar echt de vinger op de wonde heeft gelegd en ook de zaken heeft benoemd zoals ze zelden benoemd zijn. Steeds is maar rond de context van taalachterstand in verbloemende woorden gesproken. Nu is er duidelijk gezegd wat men inderdaad al 40 jaar weet, dat taalachterstand cumulatief werkt en ook alle kansen in de maatschappij beperkt. Vandaar dat ik ook uw oproep steun om erover te waken dat men niet de middelen gaat versnipperen, maar focus echt op wat belangrijk is. Dat is juist die taalachterstand. Dat is eigenlijk de basis van heel veel.

Zorg er met andere woorden ook voor dat de kinderen tijdig naar school gaan. Laat ze niet wachten tot het laatste moment, maar zorg ervoor dat ze tijdig naar school gaan. Dat is een prioriteit.

Tweede prioriteit. Zorg dat de ouders in ruime mate erbij betrokken worden, zeker de anderstaligen, en dat er ook Nederlands of mogelijkheid tot bijkomende vorming Nederlands gegeven wordt. Als we deze dingen doen en daarop focussen, dan denk ik dat de volgende gouverneur inderdaad niet meer moet herhalen dat we daar een probleem hebben, maar dat er een serieuze vooruitgang geboekt zal worden. Dat is een prioriteit. Ik vraag u daarop ernstig te letten.

De voorzitter:

Ik denk dat dat een heel positieve oproep is.

De heer Jean-Paul Peuskens:

Bedankt, Jos. Een heel constructieve tussenkomst. Zeer terecht, inhoudelijk ook. Alleen ben ik het niet helemaal eens met u dat we dan in de toekomst definitief verlost zouden zijn van het probleem taal, taalkennis en dat de taalachterstand volledig weggewerkt zou zijn. Weet dat uit de werkgroepen echt gebleken is dat taal heel cruciaal is binnen onderwijs. Ik heb nog in de namiddag met collega Frank Smeets rond de tafel gezeten. Dit wordt een bijzonder belangrijk aandachtspunt op 16 januari. Bedankt voor uw warme tussenkomst.

De voorzitter:

We beëindigen deze interpellatie met een positieve noot.

Er zijn nog drie mondelinge vragen. De eerste vraag wordt gesteld door mevrouw Mieke Mulders en gaat over het vrijwilligerswerk, een bezorgdheid die mevrouw Mulders met ons wil delen.